
HÍREK, BESZÁMOLÓK

MARKO POGACNIK, szlovén szobrász és földgyógyító legújabb könyvében a kultúra és az emberi lélek női oldalával és annak jelentőségével foglalkozik. *A Gaia lánya, Isten női aspektusának újjászületése* (The Daughter of Gaia, Rebirth of the Divine Feminine; Findhorn Press, 2001, Scotland) az istenség női princípiumához való visszatéréshez nyit utat, legyen ez személyes életünkben, a kultúra egészében, az állatvilágban, vagy a táj szent dimenzióiban.

Pogacnik szerint a földön egy új jelenség „Gaia újjászületése” vette kezdetét. Isten női aspektusa különféle módokon igyekszik ismét kapcsolatot teremteni az emberiséggel. A könyv célja, hogy bemutassa az emberi lélek kapcsolatát az Istenanyával, a Szentháromság női megfelelőjével és a Fekete Szűzzel, továbbá ezeknek az archetípusoknak az emberi történelem során különböző formában történő megjelenéseivel. Az emberi lélek aspektusa mellett ugyancsak elemzi a világszerte megtalálható tájtemplomok szerkezetét, valamint a Szűz és a különböző állatok csoport-lelkének kapcsolatát.

Részlet a könyv bevezető fejezetéből:

„Az a furcsa helyzet, hogy életem során három alkalommal kerültem közvetlen közeli kapcsolatba az Istenanyával, mindháromszor egy-egy évtized 1980, 1990 és 2000 elején. A legelső ciklus különböző felkavaró álmokkal kezdődött, amit egészségi problémák kísértek. Akkoriban énem férfi oldala még nem volt készen arra, hogy elfogadja a női tudatosságot és meglehetősen lázongott. Nem is igazán értettem, mi történik. Akkori tevékenységem közepette, hogy egy alternatív ökológiai módszert dolgozzak ki, és erre felhívjam a társadalom figyelmét, nem fogtam fel az Isten női aspektusától származó inspiráció lényegét és ez így hamar elveszett. Egy évtizeddel később egyfajta lelkes belső fellángolást tapasztaltam, azonban ez a tűz sem tartott túl soká. A későbbiek során beszámolok arról, miért is aludhatott ki.

Most, a harmadik évezred küszöbén, más a helyzet. Két évtizedes küszködés után, melyet azért folytattam, hogy az Isten és az Istenanya közötti kapcsolat lényegét megértem, férfi énem elfogadta azt a tényt, hogy trónját egy hölgygel kell megosztania. Férfi létem ellenére, őszintén igyekszem tudatában lenni saját magam és a környezet női aspektusának is. Talán korábban túlságosan mentálisan törekedtem erre, és nem voltam megfelelő módon ráhangolódva az Istenanya jelenlétének érzelmi dimenzióira. Azonban ennek is megvan a jó oldala. Időközben sokat tanultam Isten női aspektusáról, és mélyen megtapasztaltam az Istenanya jelenlétét a tájban és a különböző kultúrák és korszakok tájtemplomaiban.

Mégis, a két évtizedes felkészülés után, most is félelmetesen megrázó volt az Istenanya jelenlétének erőterébe történő belépés. Még egy halál-közeli élményen is keresztül kellett mennem, melyet három hónap fájdalommal teli tisztítási és összehangolási időszak követett. Lehet, hogy csak azért történt mindez, mert férfi vagyok?

Van egy rejtély, amit csak lassan és fokozatosan kezdek megérteni. Arról van szó, hogy a testbe inkarnálódott embert a Föld saját teljességének fraktáljaként alkotta meg. A Bibliában

az a mítosz szerepel, hogy Éva Ádám oldalbordájából teremtetett. Véleményem szerint ezt a történetet a patriarchális társadalom fordította a visszájára. Azt hiszem, az emberi faj képviselőjeként eredetileg Ádám teremtetett a Föld teljességét képviselő Éva fraktáljaként.

A növények, az állatok és az elemi lények a Föld-kozmosz különböző aspektusainak megnyilvánulási formái. Az emberi lényben azonban a planéta teljessége inkarnálódik. A Földön található növények, állatok és elemi lények, de még a táj erőhelyeinek és érzelmi rétegeinek különböző minőségei is – miniatűr változatban – minden egyes ember mikrokozmoszában megtalálhatóak.

Elképzelhető, hogy saját evolúciója szempontjából a Föld minket, embereket választott ki arra, hogy tovább fokozza a szellemi minőség anyagba történő inkarnálódási folyamatát. Lehetett egy pillanat, amikor Gaia – a Föld istennője – további fejlődéséhez azt találta a legjobb módszernek, hogy az univerzum pereméről lehívjon bennünket felszínére és saját teljességét az emberi lény mikrokozmoszában leképezze. Lehetséges, hogy Gaia saját jövőjét csak az anyagi dimenzióval folytatott kölcsönhatáson keresztül képes továbbszöni, ezt pedig az ember hozza be a Föld erőterébe.

Írásom során ezért hozom nyilvánosságra személyes élményeimet, noha ez úgy tűnhet, mintha saját egómat akarnám fölnagyítani. Az inspiráció, ami egyben erre az írásmódra késztet, azt sugallja, hogy amikor egy általános fejlődési folyamat megakad, egy szinten megreked, akkor a Föld az egyes emberekben több billió transzformációs folyamatot indít be. Mivel az ember és a Föld tökéletes rezonanciában áll egymással, a változást célzó számtalan személyes törekvés összeadódása olyan áttörést eredményez, ami a planéta szintjén is megjelenik.

Jelenleg ilyen folyamat tanúi lehetünk. Az ökológiai problémák felgyülemzése a Föld életritmusának elnyomásával fenyeget. Ennek ellenére, az emberi civilizáció a bolygó tökéletes kontrollálására törekszik és nem hajlandó magát annak a változásnak alávetni, ami a közeledő katasztrófától megmenthetné. Mit tehetünk ebben a helyzetben?

Elérkezett az idő, amikor a Szűz a legfinomabb eszközéhez folyamodik. Egyszerre milliók szívét igyekszik megérinteni, mindenkit arra inspirálva, hogy személyes életében kezdjen el abba az irányba változni, amiről a társadalom egésze még csak hallani sem akar. Ebben a változásban rejlik jövőnk reménye. Az előre vezető utat akadályozó gát a számtalan és sokféle módon megnyilvánuló személyes törekvés és belső változás által egy pillanat alatt összeomolhat.

Mindez azt jelenti, hogy az egyén és a Föld egésze közötti speciális rezonancia révén, az önmagunkon és a személyes változásunkat előidéző folyamatokon történő munkálkodás egyenlő a Föld életének megmentésével.”

Trom Kata írása és fordítása

MARKO POGACNIK ismét Budapestre látogat. Április 19-én, pénteken este 18 órakor a MÉSZ Kós Károly termében az utolsó év eseményeit a Föld energetikai változásainak tükrében elemző nyilvános előadást tart, 20-án és 21-én, szombaton és vasárnap budapesti városenergetikai gyógyító gyakorlatra kerül sor. Az érdeklődők keressék a programot szervező Gerle Jánost (2139837 vagy 30/2448935).

KÖNYVNAPRA, június elejére jelenik meg a Makovecz Imre munkásságát 1959-től 2001 végéig bemutató 368 oldalas, mintegy 1300 illusztrációt tartalmazó kötet. Az 1996-os Makovecz Imre műhelye című könyv alaposan átszerkesztett, javított és jelentősen bővített változata, szintén Gerle János szerkesztésében. A könyv a bolti árnál (14 970 Ft) jóval olcsóbban (9470 forintért) rendelhető meg a kiadónál: Serdián Kft. 1465 Budapest, Pf 1714. Tel: 3613921, 3951570 vagy 20/5515138, e-mail: serdian@axelero.hu

LYON 2001. október 18. és december 15. között a franciaországi MAGYart rendezvénysorozat keretében került megrendezésre Lyonban Ekler Dezső, Dévényi Sándor és Kőszeghy Attila építészek kiállítása. A CAUE du Rhone (Conseil d'Architecture d'Urbanisme et de l'Environnement) benyújtott programjavaslata nyomán megvalósult kiállítást eredetileg november 30-ig látogathatták volna az érdeklődők, de a francia partner annak meghosszabbítása mellett döntött. A CAUE du Rhone meghívására október 18-20. között Ekler Dezső, Dévényi Sándor és Kőszeghy Attila személyesen is részt vettek a MAGYart kiállítás kapcsolódó rendezvényein. Így a 2001. október 18-án a CAUE által szervezett konferencián, majd 19-én a lyoni építészkar hallgatói előtt tartottak előadást. Felkerestek több neves építészeti objektumot, a La Tourette-i kolostort, Tony Garnier épületeit, Jean Nouvel operáját és Renzo Piano épülő vásárvárosát.

TALIESIN – BALATON-FELVIDÉKI NYÁRI TÁBOR A Frank Lloyd Wright Klub nyári tábort hirdet az organikus építészet iránt érdeklődőknek. A TALIESIN név – mely egy kelta szóval Wright lakóhelyeit jelöli Wisconsinban és Arizonában – az ő építészeti elveire (organikus művészeti eszmény) és oktatási gyakorlatára (cselekedve tanulni) utal. A tábor célja létrehozni egy *apprentice teamet* (építész tanonc-csapatot) mely megépíti azt, amit előzőleg pályázat útján megtervezett, megtapasztalva az építést és együttlakást.

A pályázat témája: menedékház a szőlőhegyen. A tábor dinamikus fórumot biztosít véleménycserére és aktív tevékenységre. A résztvevőknek közre kell működniük a tábor fenntartásában és üzemeltetésében. Tematikus előadások kísérik a programot, tervezzük az organikus, szolár, ökológikus építészet jeles képviselőinek meghívását. A felvetett témák között szerepelnek az építészeti tervezés elméleti és az építés gyakorlati kérdései.

Helyszín: Csobánc-szőlőhegy, (Gyulakeszi). Időpontja: 2002 július 15 és augusztus 15 között. A részvétel legkevesebb egy hét. Az általános körülmények elég kemények, közművek nincsenek, esővíz és bor van, a helyszín teljesen médiamentes. Alkalom nyílik a természet, az „égre szegzett, kibúvó, örök csillagok” megfigyelésére, a szőlőművelés, az ősi hegyi életmód tanulmányozására, lovaglásra és nyilazásra, étkezés önálló módon, szállás saját sátorban. Közlekedés egyénileg, személyautó hasznos, távolsági autóbusszal megközelíthető a legközelebbi falu (kb. 2 km); a vonatállomás kb. 10 km-re van.

A nyári tábor támogatói a Frank Lloyd Wright Klub Budapest, az Intervallum Kft., a Tekton Stúdió Kft., Helyes Gábor építész, Ertsey Attila építész, Kovács Ferenc szőlőműves.

További információk a www.wrightclub.hu honlapon, a 30/9615-444 telefonszámon, az intervallum@acenet.hu e-mail címen.

Szekér László építész

AC SOMÁD-BÁLVÁNYOS KISREGÍÓ (Székelyföld) fejlesztési munkájának egyik fontos állomása volt a tavaly megrendezett *Lázárfalvi Kaláka*. Az alkotótábor keretén belül egy régi, faluszéli gyógyfürdőt újjátunk fel mintegy ötven egyetemi hallgató és a falubéliek munkájával (erről részletesebben a következő számunkban lehet majd olvasni). Idén ez a munka folytatódik. Előreláthatólag 2002. augusztus 3-11 között, Sepsibükszádon hasonló módon újítanánk fel a „Vallató” fürdőt és környékét. Minden érdeklődőt szeretettel várunk! A további részleteket később közöljük, de érdeklődni máris lehet: Pagony Táj- és Kertépítész Iroda, Ars Topia Alapítvány, 1117 Bp., Prielle Kornélia u.2. Tel: 206 2878, e-mail: pagony@axelero.hu

ARTHUR KOESTLER két nagyszéje egy kötetben jelent meg az Európa Kiadó gondozásában. A szerző tudományos-rendszerelméleti munkásságának kései és erősen vitatott műveit veheti kézbe a magyar olvasó. A *dajkabéka esete* az osztrák biológus fenegyerek, Paul Kammerer munkásságát, és ennek kapcsán a lamarckista-darwinista konfliktust; A *vakvéletlen gyökerei* az érzékfeletti észlelés, a parapszichológia jelenségeit elemzi a Koestlertől már megszokott, színes tárgyilagossággal. A könyvet fordította: Makovecz Benjamin.

MÜLLER CSABA, diplomás vándorépítész végzi Makovecz Imre kolozsvári, temesvári, sepsiszentgyörgyi munkáinak helyi műszaki ellenőrzését és a tervek romániai adaptálását. Emellett épülnek saját munkái: az itt bemutatott szászregéni református diakóniai központ, az ótordai református parókia, továbbá a kéri református templom felújítása.

SZUBJEKTÍV UTÓSZÓ

Lehet, hogy sokan világosan áttekintik ezt a kérdést, és csak én érzem úgy, hogy vénségemre megértettem valamit, ami pedig nyilvánvaló eléggé. De most, lelkesedve a felfedezés örömétől, szeretném mégis megosztani, mert hogy fontos dologról van szó, az biztos.

Több helyen is találkoztam mostanában olyan állásponttal, ami a legmerevebben elutasítja a szerves vagy vertikális vagy analógiás gondolkodást, sőt, természetesnek veszi, hogy minden, ami nem felel meg a hivatalosan tudományosnak tekintett nézeteknek, egyetlen kalap alá vonható, és ott, egy dologtól a többi mind megfertőztetvén, az a másik oldal egészében tudománytalansággal, babonasággal, és természetesen átpolitizálva a dolgokat nemzeti elvakultsággal, hierarchikus miszticizmussal (P. Szűcs Julianna), és hogy igazán cifra legyen, sámánisztikus bizsergető romantizmussal (Klein Rudolf) vádolható, azaz könnyedén kiebrudalható a komoly emberek világából.

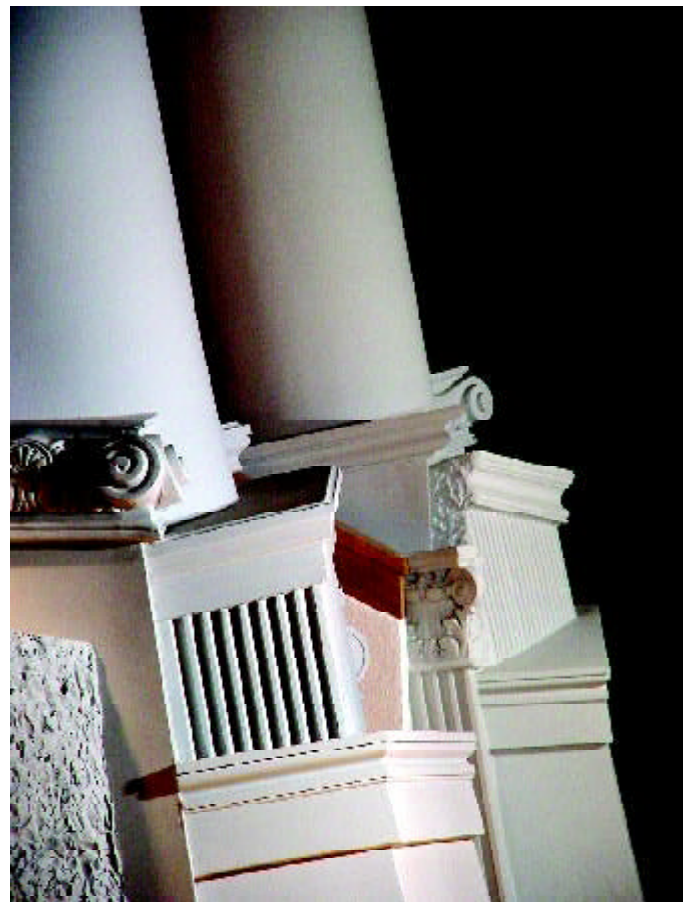
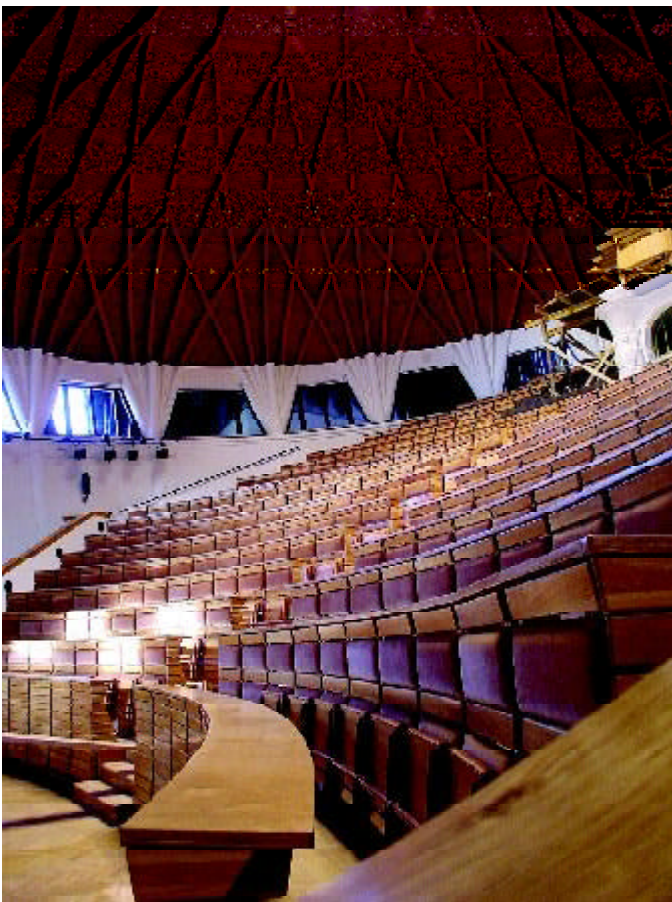
Először úgy éreztem, hogy a zsigeri tiltakozás a másképp gondolkodók ellen a materializmusba beledermedt kétségbeesésből fakad, ami fenyegetőnek érzi a szellemi jelenlét minden fuvallatát. Ugyanezt a valóságos erőviszonyoknak megfelelően fogalmazva: az anyagi érdekelttség mentén kialakuló globalizáció ösellségének tekinti a szellemi érdekek minden megnyilatkozását, tudva jól, hogy a globalizáció valódi, általa elorzott, elfoglalt terepe a szellemi összetartozásé, és tudva jól, hogy bár a materiális síkon minden eszköze adott a (demokrácia látszatába öltöző) egyeduralomra, a szellemi síkon nincs esélye felvenni a versenyt, de ennek bekövetkeztét hosszú távon elodázhathja. Úgy éreztem, hogy a mind több területen jelentkező szellemi kielégületlenség és ebből következő érdeklődés a metafizikai jelenségek iránt, a tudomány különféle ágaiban a huszadik században bekövetkezett elbizonytalanodás a saját, addig szilárdnak hitt alapjaival szemben elegendő indok a csak biztos talajon mozogni képes gondolkodók számára, hogy a globalizáció jelenlegi, igencsak kritikus szakaszában elkötelezett katonaként (nem először és nem utóljára) új rohamra induljanak a szellem minden megnyilatkozása ellen. Azt véltem, hogy az egyébként is folyamatos ádáz küzdelemben sötétség (elfogultság, elvakultság, önérdék, hatalom) és világosság (nyitottság, önzetlenség) erői között, valami nagyon nagy leszámolás készül és gyűlnek a viharfelhők a spirituálisan érzékeny személyek, különösképpen pedig alkotásaik és érzékenységük tárgyai felett, legyen szó akár a Földről mint élő bolygóról, akár az ősi hagyományokról vagy a szerves építészetéről.

Azt hittem először, mindez egy nemzetközi hullám begyűrűzése, egy begyűrűzéseknek nagyon kitétt országban, ami persze nyilván igaz is. De amit megértettem, az az, hogy van ebben egy nagyon sajátos hazai vonás is, ami rendkívüli módon megnehezíti a közlekedést a magyar társadalom különféle felfogású körei között. Régebbi jelenségről van szó, mint a politikai színezetű ellenségeskedés, de az utóbbihoz komoly muníciót szolgáltat a modern magyar tudományosság kezdeteit beárnyé-

koló, több mint kétszáz éves, de megdöbbenően életerős impulzus, a Habsburg érdekek szolgálata, amelyet hihetetlen módon nem érintett meg a Habsburg birodalom megszűnése. Ennek a kötelezővé tett alázatnak, a nemzeti érdek folyamatos öncenzúrázásának következménye látszik meg olyan napi politikai jelenetekben (melyek nagyjelentőségűek ugyan, de igen rövid távon őrződnek meg az emlékezetben), mint hogy a magyarul a Parlamentben elhangzó *élettér* szó hallatán egy brüsszeli diplomata által emelt kifogásra Magyarországon egyáltalán hivatkozni lehet (hogyan értékelheti e szó jelentéstartalmát valaki, aki nem tud magyarul?), vagy hogy a magyar miniszterelnök állítását a benesi dekrétumokról, hogy azok nem férnek össze egy jövőendő európai együttélés normáival, fel lehet fogni úgy, mint a magyar címer hármashalmán mint szemétdombon ágáló kakas kukorékolását (HVG). Ennél sokkal nagyobb problémának tartom, hogy például a kettős honfoglalás László Gyula által több, mint ötven éve megfogalmazott (óvatos) tételéről még ma is nyugodtan lehet állítani, hogy ezt a sumerológiai (???) alapvetést a magára valamit is adó tudományos közvélemény képes radikálisan visszautasítani (P. Szűcs Julianna), vagy hogy a Szent Korona a metaértelmezők (???) számára egy hajdani álom indokolatlan és nagyravágyó szimbóluma csupán (ugyanő).

A magyar kultúra lényegéről, eredetéről, jelentőségéről, kapcsolatairól, a magyarság feladatairól, európai helyéről a széles köztudatban – gyakran inkább a tudat mélyén – élő kép gyökeresen szemben áll a mindezekről alkotott, és tudományosnak elismert felfogással. A kettő között jelenleg, és két évszázada nincs átjárási lehetőség, ösztönösen görcsös tiltakozást vált ki a tudomány képviselőiből és különösképpen a tudomány védőernyője alatt tevékenykedő szószólókból mindenfajta kísérlet a másik oldal álláspontjának legalizálására. Ez felmérhetetlen kárt okoz kétfelé is, mert a tudomány, annak a szükségesnél jóval nagyobb területe ellenséges, elérhetetlen, idegen valaminek látszik a természetes és józan gondolkodás számára. A magyar kultúrában, elsősorban természetesen a történelem és kultúrtörténet környezetében hosszú ideje két, egymástól teljesen elkülönülő vonulat létezik, egy elfogadott, hivatalos, támogatott és egy apokrif, kicsúfolt, önerőre utalt irányzat, amely eredményekben egyre gazdagabb, de amelynek minden érve félresöpörhető a tudománytalanság vádjával. Az elmúlt évtizedek jelentős kutatási eredményei teljesen érintetlenül hagyták az iskolai oktatást, a múzeumok tevékenységét (pl. a Magyar Nemzeti Múzeum kiállítása a pont ezeréves kereszténységről vagy a bajor-magyar kapcsolatokról). A hivatalos, a nadrágos embert tekintélynek elfogadó közvélemény még mindig újra és újra megbabonázható a *misztikus, tehát hazug* ítélettel, miközben egyre többen érzik úgy, hogy életükre és környezetük problémáira a misztikusnak nevezett dolgok területén található megoldást.

Gerle János

Fotók: Szántó Tamás